

श्री भोक्षमार्ग प्रकाशक

प्रवचन नं. १०

अधिकार ७मो

स्थल : सुवर्णापुरी ता.:१८.०८.६२ शनिवार

मंगलाचरण

शमो लोअे सव्व अरिहंताशं;
शमो लोअे सव्व सिद्धाशं;
शमो लोअे सव्व आयरियाशं;
शमो लोअे सव्व उवज्जयाशं;
शमो लोअे सव्व त्रिकाणवती साड्डुशं;
उँकार बिन्दु संयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः।
कामदं भोक्षदं यैव उँकाराय नमोनमः॥
मंगलं भगवान् वीरो मंगलं गौतमो गण्डी ।
मंगलं कुंदकुंदार्यो जैन धर्मोस्तु मंगलम् ॥
नमः समयसाराय स्वानुभूत्या यकासते ।
यित्स्वभावाय भावाय सर्व भावान्तरच्छिदे ॥
त्रिकाण द्विव्यध्वनि दातार...

आ भोक्षमार्ग प्रकाशकका सप्तमा अध्याय चलते है. उसमें निश्चय व्यवहारनयको आभास, नय वास्तविक नहीं. निश्चय क्या है ने व्यवहार क्या है? उसको जाने बिना निश्चयका आभास व्यवहारका आभास उसको अवलंबी मिथ्यादृष्टिका कथन चलते है. अहीया लग आया. “निश्चय व्यवहार दोउनिहूँ उपादेय मानै है सो भी ज़म है....” आया ने? भोक्षमार्गकी बात चलती है. अपना आत्मा शुद्ध द्रव्य स्वभाव, उसका अंतरमें अनुभवके निर्विकल्प वीतराग परिणति जो हो, वो सय्या निश्चय भोक्षमार्ग है. वो अंगीकार करने लायक है. पर्याय प्रगट करने लायक (है). पर्याय उपादेय है वो दृष्टिसे और बियमें राग आता है ओ वस्तु स्वरूपका ये यीज नहि. व्यवहार रत्नत्रय ते वस्तुका स्वरूप (नहीं है) वस्तुका अटले भोक्षमार्गका स्वरूप नहीं. व्यवहार रत्नत्रय आया वो भोक्षमार्गका स्वरूप नहीं.

સ્વરૂપ નહીં ઉસકો સ્વરૂપ કહેના, વો નિમિત્તકી અપેક્ષાસે અન્યથા કથન કરનેમેં આયા. તો “દોઉકો ઉપાદેય માનના મિથ્યાદષ્ટિ હૈ....” સમજમેં આયા ? (શ્રોતા : અનેકાંત નહીં?) અનેકાંત આ, નિશ્ચય આદરણીય હૈ ને વ્યવહાર આદરણીય નહીં, ઉસકા નામ અનેકાંત હૈ. નીચલી અવસ્થા ચોથે ગુણસ્થાનમેં. આ કહેતે હૈ કે નહિ નીચલી અવસ્થામેં તો આદરણીય હૈ કે નહિ વ્યવહાર ? ભગવાન, વ્યવહાર અર્થાત કયા ? વો તો રાગ ભાગ હૈ. રાગ કા આદર હૈ. રાગકા આદર ને વીતરાગ પરિણતિકા આદર દો કા આદર હૈ ? તો દો કા તો વિરોધ હૈ. દો મેં તો વિરોધ હૈ. સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકા પરિણામ આત્મ સ્વભાવકે અવલંબનસે નિર્મળ હુઆ, વો વીતરાગ ભાવ હૈ. વો મોક્ષમાર્ગ સચ્ચા હૈ ઓર રાગ હૈ વો વિકારભાવ હૈ. તો દો સચ્ચા કહાંસે આયા ? દો કો ઉપાદેય કહાંસે માનના ? અને દો મોક્ષમાર્ગ હૈ નહીં. દો હૈ નહીં, તો દો કા ઉપાદેયપણા બનતે નહીં. સમજમેં આયા ?

“વો ભી ભ્રમ હૈ. જાતેં કૌન ?....” એ શેઠી ! (શ્રોતા : આવો અંદર આવો) કહો સમજમેં આયા ? “નિશ્ચય વ્યવહાર દોયનિકૂં ઉપાદેય અંગીકાર....” આદરણીય માનના મિથ્યાદષ્ટિ હૈ, ભ્રમ હૈ, અજ્ઞાન હૈ. “જાતેં નિશ્ચય વ્યવહારકા સ્વરૂપતૌ....” જુઓ સ્વરૂપ બે દોયકા. “પરસ્પર તો વિરોધ લિયે હૈ....” પરસ્પર તો વિરુદ્ધ પ્રકારસે હૈ. નિશ્ચયમાર્ગ અને વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ પરસ્પર વિરુદ્ધતાસે હૈ. વિરુદ્ધતા હૈ તો એક આ આદરણીય ને આ ભી આદરણીય વિરુદ્ધતામેં કહાંસે આયા ? (શ્રોતા : પરસ્પર વિરુદ્ધ) પરસ્પર વ્યવહાર સે નિશ્ચય વિરુદ્ધ. નિશ્ચયસે વ્યવહાર વિરુદ્ધ. વીતરાગ પરિણતિ સે રાગ વિરુદ્ધ. રાગ પરિણતિસે વીતરાગ પરિણતિ વિરુદ્ધ. (શ્રોતા : સહચર ક્યોં કહા ?) સહચર સાથમેં રહેતે હૈ. ઉસમેં સાથમેં રહેતે હૈ નહિ ? ઉસમેં કયા ? સાથમેં હો ઉસમેં કયા હૈ ? સાથમેં છ હી દ્રવ્ય રહેતે હૈ. (શ્રોતા : ...જ્ઞાન કરાતે હૈ) સમજમેં આયા ?

સહચર કયા કે એક સાથ હો તો એક હો ગયા હૈ ? સહચર નામ સાથે રહેનેવાલા દો હો ગયા. એક નિર્મળ પરિણતિ, એક રાગ પરિણતિ. નિર્મળકે સાથ રાગકી પરિણતિ સાથ રહેતી હૈ. (શ્રોતા : દોનોંકી મિત્રતા હૈ) હેં દોનોંકી ? (મિત્રતા હૈ). દોનોંકી મિત્રતા નહીં, ઓર વ્યવહારસે મિત્રતા કહેનેમેં નિશ્ચયસે વિરોધ હૈ. જુઓને યહાં કયા આયા ? (શ્રોતા : સાથ રહેતે હૈ ને ?) વો તો સાથ રહેતે હૈ ને ઉસકો કુદેવ-કુગુરુ-કુશાસ્ત્રકી શ્રદ્ધાકા અભાવ હુઆ. કુશાસ્ત્રકા જ્ઞાનકા અભાવ હુઆ, અવ્રતકા ભી અભાવ હુઆ. તો ઐસા વિકલ્પકો શુભકો અનુકૂળ એટલે સાથમેં રહેનેમેં સતર્ક નિમિત્તરૂપ ગુણકે, ઉસકો વ્યવહારકા આરોપ કહેનેમેં આયા હૈ. વ્યવહાર હૈ, યે મોક્ષમાર્ગ હૈ નહીં. “જાતેં નિશ્ચય વ્યવહારકા

સ્વરૂપ....” ભાવ તો પરસ્પર વ્યવહાર ભાવસે નિશ્ચય ભાવ, નિશ્ચય ભાવસે વ્યવહાર ભાવ, નિશ્ચયકા સ્વરૂપ નિર્વિકલ્પ પરિણતિ, વ્યવહારકા સ્વરૂપ રાગ પરિણતિ. “દો કા પરસ્પર વિરુદ્ધ હૈ....” વ્યવહારસે નિશ્ચય વિરુદ્ધ ને નિશ્ચયસે વ્યવહાર વિરુદ્ધ હૈ. બરાબર હૈ ધન્નાલાલજી! દો હી વિરુદ્ધ. (શ્રોતા : એક જ માનતે હૈ ને!) હેં?

“જાતૈં સમયસાર વિષૈં ઐસા કહા હૈ....” મહા જૈન સિદ્ધાંતકા મર્મ. વવહારોહ્મૂદ્ત્યો ભૂદત્યો દેસિદો દુ સુધ્ધળઓ। (ગાથા ૧૧) એ ટુકડામાં સબ શાસનકા રહસ્ય આયા હૈ. હાં હાં ભૂદત્યો છે. ભૂત્યો ‘દ’ નો ‘ય’ થ્યો. ‘વ્યવહારોહ્મૂદ્ત્યો’ અભૂદત્યો, અભૂદત્યો દેસિદો દુ સુદ્ધળઓ. વો તો સબ ભાવાર્થ એક હી હોતા હૈ “યાકા અર્થ....” (શ્રોતા : ...) હાં ઓ તો હોતા હૈ. યહાં “વ્યવહાર અભૂતાર્થ હૈ....” દેખો મહાસિદ્ધાંત વ્યવહાર ક્યા કહેતે હૈ? અભૂતાર્થ હૈ, અસત્યાર્થ હૈ, જૂઠા હૈ. (શ્રોતા : કથંચિત્ અભૂતાર્થ હૈ) બિલકુલ ભૂતાર્થ નહીં. વો તો હૈ અપેક્ષા એ ભૂતાર્થ પણ આ આદરણીય અપેક્ષાસે ભૂતાર્થ હૈ હી નહિ. અભૂતાર્થ, અભૂત, અસત્ય, અસત્ય, વ્યવહાર અસત્ય હૈ. કારણ કહો આંહી મોક્ષમાર્ગકી બાત ચલતી હૈ કે નહીં? તો મોક્ષમાર્ગ યે મોક્ષકા કારણ હૈ કી નહીં? હેં? ક્યા (શ્રોતા : ...) હેં? (શ્રોતા : ...) ક્યા, ક્યા લિખા હૈ? ક્યા હૈ? પરાહ્મુખ હોગા કિસકો?

(શ્રોતા : ...) કહાં? (...) હેં? એ તો બીજી વાત છે. (શ્રોતા : ...) એટલે વો હૈ ઈતના, વો પરાહ્મુખ હોકર સ્વરૂપમેં ઠરના એવી બાત હૈ પણ જો ઉસકા કહાં હૈ? ક્યા બાત હૈ પણ ખબર નહીં. એ આંહી ઓલું મોક્ષમાર્ગ મારું હતું એ આવ્યું નથી મોક્ષમાર્ગ (શ્રોતા : ...) વો શાસ્ત્રકા જ્ઞાન કરના યે બાત હૈ, પણ પરાહ્મુખ ન હોના વો દૂસરી બાત, વો દૂસરી બાત. વ્યવહાર અસત્યાર્થ હૈ અર્થાત્ યહાં તો મોક્ષમાર્ગ, માર્ગ એટલે કે મોક્ષ કાર્યકા કારણ અપની પૂરણ નિર્મલ દશા મોક્ષ કાર્ય, ઉસકા કારણ. દો પ્રકાર. ઉસમેં એક યથાર્થ કારણ હૈ ને એક અસત્યાર્થ કારણ હૈ. દેખો કારણકા ન્યાય ઉસમેં નિકલા. સમજમેં આયા? (શ્રોતા : ...) ઉપચારસે આરોપ દેકર નિમિત્તકી અપેક્ષાકો લેકર અન્યથા હૈ ઉસકો કારણ કહેના યથાર્થ કારણ હૈ નહીં. યથાર્થ હૈ નહીં, પણ અયથાર્થકો ઉપચારસે કહેના ઉસકા નામ માર્ગ હૈ, હૈ હી નહીં. (શ્રોતા : જી હાં કથંચિત્) હાં, કથંચિત્ હૈ હી નહીં. કથંચિત્ કથંચિત્ કેવા? કથંચિત્ ભૂતાર્થ સત્ય હૈ અને અભૂતાર્થ અસત્ય હૈ એક હી બાત.

“વ્યવહાર તે અસત્યાર્થ હૈ, સત્ય સ્વરૂપકો ન નિરૂપે હૈ....” દેખો, વ્યવહાર સાચા ભાવકો, સત્ય ભાવકો, સત્ય સ્વરૂપકો કહેતે નહીં. રાગ હૈ ઉસકો સમ્યગ્દર્શન વ્યવહાર કહેતે હૈ તો સત્ય સ્વરૂપકો વો કહેતે નહીં. સમજમેં આયા? બીચમેં રાગ આતા હૈ ને! દેવ-

गुरु-शास्त्रका राग, उसको वो व्यवहार सम्यग्दर्शन कहेते है. वो कहेते है के “सत्य स्वरूपको न प्ररूपे है....” सत्य स्वरूप जो वीतराग श्रद्धा है ऐसा न कहेते है, राग श्रद्धा है ऐसा कहेते है. ये सतूका वाय्यको कहेते नहीं. समजमें आया ? भलागाथा यारे अनुयोगकी क्यूनी है. सत्यभावको, सत्य स्वरूपको, सत्य वाय्यको वो सम्यग्दर्शन सत्य है उसको व्यवहार न प्ररूपे है. निश्चय सम्यग्दर्शन जो अपना शुद्ध येतनकी परिणति सम्यग्दर्शन निर्विकल्प वो सत्य है, वो निश्चय है, यथार्थ है ऐसा सत्यको व्यवहार प्ररूपते नहीं. ऐसा भावको व्यवहार कहेते नहीं अे किसी अपेक्षा. देभो, किसी अपेक्षा नाम निमित्तकी अपेक्षा, उपचार करी अन्यथा वो कारण नहीं, मारग नहीं, उसको अन्यथा नाम है नहीं, उसको कहेते है यहां. तो भोक्षका कारण लेकर समयसारमें तो भूदत्थमस्सिदो त्रिकाण द्रव्याश्रय, भूतार्थ शुद्धनय लिया अने अपनी पर्याय राग ने सब अभूतार्थ लिया है. समजमें आया ?

यहां तो भोक्षमार्गमें उतारकर अेक कारण भूतार्थ है, ने अेक कारण असत्यार्थ है. जूहा कारणको कारण है नहीं उसको अन्यथा तरीके कहेते है. उसको व्यवहार कहेनेमें आता (है). भोक्षरूपी कार्य उसमें भेदरूपी व्यवहार रत्नत्रय देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा, पंचमहाव्रतका परिणाम वो सत्यरूप कारण नहीं. भोक्षका कार्यका सत्यरूप कारण नहीं, अे सत्य मार्ग नहीं, अे सत्य उपाय नहीं. सत्य उपाय नहीं, उसको अन्यथा असत्यको उपाय है ऐसा व्यवहारनय कहेती है. समजमें आया ? बाबुभाई ! सत्य स्वरूप जो सम्यग्दर्शनका सत्य स्वरूप, सम्यग्ज्ञानका सत्य स्वरूप, सम्यग्यारित्रका सत्य स्वरूप, कारणका सत्य स्वरूप, क्षमाका सत्य स्वरूप, तपका सत्य स्वरूप, व्रतका सत्य स्वरूप “वो व्यवहारनय यथार्थ स्वरूपको नहीं निरूपे....” यथार्थ कडो के सत्य कडो, अे यथार्थ स्वरूपको न कथन करे. ठतना तो स्पष्ट बात है. “किसी अपेक्षा....” इक्त अेक निमित्त देभकर सलयर देभकर “उपचारकरि अन्यथा निरूपे है....”

सत्य है उसे असत्य, असत्यको अे है अैसे कहेनेमें (आता है) कहेते है, व्यवहारनयका वो लक्षण है, व्यवहारनयका वो लक्षण है. समजमें आया ? आ व्यवहारकी गडबडी चलती है ने बडोत ! व्यवहार है की नहीं ? व्यवहार है की नहीं ? क्या व्यवहार है ? सुन तो सही. (श्रोता : व्यवहार व्यवहार कही रभउयो) रभउयो ! व्यवहार राग है, राग है, राग है, राग है, पुण्य है, विकल्प है, है पण उसको सत्य स्वरूप नहीं अन्यथाको सत्य कहेते है. ओ सत्यको कहेते सत्य कहेतेही नहीं व्यवहार. व्यवहारका लक्षण ही ऐसा है. “बहुरि....” बहुरि अेटले वणी “शुद्धनय जो निश्चय है....” हवे (सामे). आ क्या चलते है ? दो परस्पर विरुद्ध है उसकी व्याख्या चलती है. दो परस्पर विरुद्ध है. निश्चयसे व्यवहार विरुद्ध,

વ્યવહારસે નિશ્ચય વિરુદ્ધ. આ વિરુદ્ધ કેસે હૈ ઉસકા સ્પષ્ટીકરણ કરતે હૈ કે વ્યવહાર અન્યથા કહેતે હૈ ત્યારે “શુદ્ધનય જો નિશ્ચય હૈ સો ભૂતાર્થ હૈ....” સત્યાર્થ હૈ, સાચા ભાવકો કહેતી હૈ. જૈસા વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ, જૈસા મોક્ષમાર્ગકા સ્વરૂપ હૈ, જૈસા ત્રિકાળી દ્રવ્ય સ્વભાવ હૈ, જૈસી નિર્મળ પરિણતિ તપ આદિકી હૈ, જ્યાં જ્યાં નિર્મળ શુદ્ધ સંયમ આદિકી પરિણતિ હૈ, એસા વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ એસા નિરૂપે હૈ. જૈસી નિર્મલ પર્યાયકે નિર્મળ દ્રવ્ય ઉસકો હી વો વાસ્તવિક તરીકે પ્રરૂપતે હૈ. સમજમેં આયા ?

“બહુરિ ભૂતાર્થ જૈસા વસ્તુકા સ્વરૂપ તૈસા નિરૂપે....” નિરૂપે કહો કથન કરતે હૈ પર ઉસકા વાચ્ય હી અન્યથા હૈ, વ્યવહારનયકા અન્યથા વાચ્ય હૈ. નિશ્ચયનયકા યથાર્થ વાચ્ય હૈ એમ કહેતે હૈ. તૈસા નિરૂપે નામ તૈસા યથાર્થ ઉસકા વાચ્ય હૈ, નિશ્ચયનય શુદ્ધનયકા વાસ્તવિક યથાર્થ વાચ્ય હૈ, વ્યવહારકા વાચ્ય યથાર્થ હૈ નહીં. “એસે ઈનિ દોઉનિકા સ્વરૂપતો વિરુદ્ધતા લિયે હૈ....” દેખો સિદ્ધ ક્રિયા. એસે ઉપર કહ્યા વો પ્રકારે વ્યવહાર અભૂતાર્થ અસત્ય સ્વરૂપકો કહેતી હૈ અને સત્ય સ્વરૂપકો કહેતી નહીં. શુદ્ધનય સત્યાર્થ, સત્યભાવકો કહેતી હૈ “એસે દોઉનિકા સ્વરૂપતો વિરુદ્ધતા લિયે હૈ....” દોના સ્વરૂપ તો વિરુદ્ધ લિયે હૈ. સમજમેં આયા ? એ પણ અનેકાંત, અનેકાંત ક્રિયા હૈ હોં ઉસમેં ભી. ક્યા ? કે વ્યવહાર અસત્યાર્થ હૈ, ઉપરસે પહેલા લેતે હૈ “સત્ય સ્વરૂપકો ન નિરૂપે હૈ....” એક બાત. “કિસી અપેક્ષા ઉપચાર કરિ અન્યથા નિરૂપે....” અનેકાંત ક્રિયા ભાઈ છેલ્લો શબ્દ શરૂઆતનો (શ્રોતા : બરાબર છે ઉપચારથી નિરૂપે છે) સત્ય કહેતે નહીં ને અસત્ય કહેતે હૈ એસે દો સે અનેકાંત ક્રિયા. સમજમેં આયા ?

જુઓને કેટલી પાઠમાં, પાઠ જ, ધ્વનિ એસા હૈ કે “વ્યવહાર અભૂતાર્થ હૈ, સત્ય સ્વરૂપકો ન કહેતે હૈ. કિસી અપેક્ષા ઉપચાર કરિ અન્યથા કહેતે હૈ....” ત્રણ બોલ આયા. વ્યવહારના ત્રણ બોલ આયા. હવે શુદ્ધના. “શુદ્ધનય નિશ્ચય હૈ....” ઓ વ્યવહાર અભૂતાર્થ થા, “આ શુદ્ધનય નિશ્ચય હૈ ઓર ભૂતાર્થ હૈ....” સત્ય હૈ, “જૈસા વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ વૈસા નિરૂપે હૈ....” લ્યો, સમજમેં આયા ? યે અન્યથાતો વસ્તુમેં હૈ નહીં. “જૈસા વસ્તુકા સ્વરૂપ તૈસા નિરૂપે હૈ....” ત્યાં અન્યથા કહેના તો બાત ઉસમેં રહેતી નહીં. “એસે ઈનિ દોઉનિકા સ્વરૂપ વિરુદ્ધતા લિયે હૈ....” એકબાજુ સ્વરૂપકા ઢળના, એક બાજુ પર તરફકા લક્ષસે ઉત્પન્ન હોના વિકાર, દો હી વિરુદ્ધ હૈ. પરસ્પરમેં દો હી (વિરુદ્ધ) હૈ. રાગકા લક્ષસે અંતરમેં જાનેકી પ્રયત્નદશા હોતી નહીં હૈ. અંતરમેં જાનેકા પ્રયત્નસે રાગ ભાવ હોતા નહીં. વ્યવહાર રત્નત્રયકા પરઆશ્રય હૈ. નિશ્ચય રત્નત્રયકા સ્વઆશ્રય હૈ. વ્યવહાર રત્નત્રય

રાગરૂપ હૈ, નિશ્ચય રત્નત્રય નિર્વિકલ્પ અરાગરૂપ હૈ. નિશ્ચય રત્નત્રય અભેદ દ્રવ્યકા આશ્રય કરકે અભેદ હોતા હૈ, વ્યવહાર પરકા આશ્રય કરકે ભેદ ભેદ હોતા હૈ. સમજમેં આયા ?

આ તો અધિકાર ઝીણો છે આ. આ તો કે ભાઈ લેવું આ કલાસમાં અધિકાર લેના સમજમેં આયા ? સમજમેં આયા કે નહીં હજારીમલજી ! હેં ? (શ્રોતા : કલાસમાં જ લેવું છે ને ?) હા કે ભઈ કલાસમાં જરી આવ્યા છે ને બધાં, નહીંતર આ વંચાઈ ગ્યા(ગયા) છે હોં થોડા પહેલે. “ઐસે ઈનિ દોઉનિકા સ્વરૂપ....” દોઉનિકા ભાવ, દોઉનિકા વાચ્ય “તો વિરુદ્ધતા લિયે હૈ....” દોયમેં વિરુદ્ધ હૈ. વો પરકા આશ્રય કરતે હૈ રાગ વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ, વો સ્વકા આશ્રય કરને હૈ (નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ) નિર્વિકલ્પ હૈ ઔર વિકલ્પ રાગ હૈ. આ અભેદ હૈ ઓ પર્યાય ઉપર અભેદ હોતી હૈ. આ પર્યાય ઉપર ત્વિન્ન ત્વિન્ન હોતી હૈ. સમજમેં આયા ? આટલી વાત તો સ્પષ્ટ હૈ તોય વ્યવહાર કારણ, વ્યવહાર કારણ, અરે ! વ્યવહાર કારણ અહીં કહેતે હૈ. અન્યથા કારણકો કારણ કહેતે હૈ યે વ્યવહારકા લક્ષણ હૈ. અન્યથા કારણકો કારણ કહેતે હૈ યે વ્યવહારકા (લક્ષણ હૈ) દેવીલાલજી ! ક્યા અન્યથા કારણ ? કારણ તો એક હી હૈ ખરેખર. વ્યવહાર અભૂતાર્થની અપેક્ષાએ કારણ તો એક હી હૈ.

કોઈ પણ કાર્યમેં કારણ દો પ્રકારકા નહીં. કથન કારણકા દો પ્રકાર ચલતા હૈ. સાધન દો પ્રકારકા નહીં. સાધનકી કથની દો પ્રકાર ચલતી હૈ. સાધન તો એક હી પ્રકારકા (હૈ). સ્વરૂપ અંતરમેં એકાગ્ર હોના શુદ્ધ શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, રમણતા સાધન એક હી હૈ અને વો કારણ ભી એક હી હૈ. સમજમેં આયા ? ઝઘડા કરતે હૈ ને ઉપાદાન ને નિમિત્ત દો કારણ. સમજમેં આયા ? આ દો કારણ તો વ્યવહારનયકા પ્રમાણનયસે કથન કરનેમેં (આયા હૈ) એક કે સાથ દૂસરેકા જોડાણ કરકે કથન કરના વો તો વ્યવહારનય હો ગઈ. સમજમેં આયા ? અપને અપને કારણસે પદાર્થમાં પર્યાયકા કાર્ય ઉત્પન્ન હોતા હૈ વો યથાર્થ હૈ. પરસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ વો અયથાર્થ હૈ. અસત્ય હૈ. ઉપચારસે અન્યથા કહેતે હૈ કારણ નહીં ને કારણ કહેના ઉસકા નામ વ્યવહાર હૈ. સમજમેં આયા ?

મણીલાલભાઈ ! (શ્રોતા : ...) બિલકુલ થતું નથી. એ પાણી અપનેસે ઉષ્ણ હોતા હૈ. અપના ઉપાદાન કારણસે, નિમિત્ત કારણસે અન્યથા કથન કરતે હૈ, વ્યવહાર અન્યથા કથન કરતી હૈ. (શ્રોતા : દાખલો આકરો પડે) દાખલો આકરો પડે. અમારે કહે છે ને ! આ દાખલો આકરો પડે છે કહે છે. સોનાના દાગીના હોતા હૈ, ક્યા દાગીના કહેતે હૈ ને ? (ગહના) ગહના હોતા હૈ, એ સોની નહીં કરતે હૈ. અપને કારણસે ઓ ઉપચાર કારણકો અન્યથા કારણ હૈ. કારણ હૈ હી નહીં યથાર્થમેં, ઉસકો કારણ કહેના વો વ્યવહારનયકા લક્ષણ

है. सोनामें से गहना होता है वो सोनीसे नहीं. अरे! थातुं नथी, कोण कडते है, करता नहीं उसका कार्य काण होय अने थाय नहीं? पर्यायका कार्यकाण होय अने हो नहीं? क्या अर्थ है उसका है!

प्रत्येक द्रव्यका समय समयमें उसका कार्यकाण है ओ समयमें कार्य होता है, निमित्त हो, दूसरी चीज हो उसमें कौन डेर किया? समजमें आया? जो कारण नहीं ओम मूण कारण, समर्थ कारण ओक ही समर्थ कारण है. समजमें आया? जैन सिद्धांतमें दो लिया है ने! जैन सिद्धांत प्रवेशिकामें वो तो व्यवहार बताया है. न्यायसे शास्त्रका कथनकी पद्धति लिया है. उपादानने निमित्त दो होकर वो समर्थ कारण होता है. लिखा है ने आंड़ी निश्चयमें समर्थ कारण ओक ही है. अपनी पर्यायका कार्य अपनी पर्यायसे होता है ये समर्थ कारण ओक ही है. अन्यथा निमित्तको उससे वो बिना होता नहीं. ये है तो होता है औसा अन्यथा कथन व्यवहारनय करती है. (श्रोता : ...) हें?

(श्रोता : ...) पर्यायका भरेभर तो द्रव्ये कारण नहीं. पर्याय पर्यायका कारण है. भरेभर तो उत्पाद जो होता है एद्रव्यमें ओक समयमें अनंत, अनंत उत्पाद होता है ने! अनंत उत्पाद है न! ओक ओक द्रव्यमें अनंतगुण है तो अनंतगुणकी ओक समयकी उत्पादरूपी पर्याय स्वकाण है वो उत्पादका भरेभर तो पूर्वका व्ययत्मी कारण नहीं है और ध्रुवत्मी कारण नहीं. उत्पाद का उत्पाद कारण, व्ययका व्यय कारण, ध्रुवका ध्रुव कारण. समजमें आया? प्रवचनसार १०१मी गाथा. अमृतयंद्र आचार्य टीकामें स्पष्ट करते है. उत्पादका उत्पाद कारण, उत्पाद अपने आश्रयसे होता है. उत्पाद व्ययके आश्रयसे नहि तो निमित्तके आश्रयसे है ओ तो है ही नहीं. नवरंगत्माँ! त्तारे वात त्तारँ! आ तो उसका पूर्व पर्याय कारण, उपादान कारण, ओ उसका व्यय होकर उत्पाद वो व्यवहारका कथन है. समजमें आया?

ए द्रव्यमें अनंतगुणकी ओक समयका उत्पाद नाम पर्याय, उत्पादका उत्पाद कारण, ओ ही कारण ने ओ ही कार्य, ओ ए वीर्य ने उसका कार्य, ओ ही शक्ति ने उसका कार्य, ओ ही साधन ने उसका साध्य. समजमें आया? पाण व्यवहारनयका कथन चलते है वास्तविक नहीं अयथार्थ है, उसको निमित्तकी अपेक्षा करके उपचारसे कहेते है. उसमें दुनिया भरमाँ गँ है. दो नयसे भरमाया है. समयसार नाटकमें आता है ने? निश्चयने व्यवहार दोँमें जगत भरमाया है. निश्चय क्या सत्यार्थ ने व्यवहार ओ असत्यार्थ उपचारसे कहेनेमें आया (है) समजते नहीं. समजमें आया? (श्रोता : ...) हें? (श्रोता : ...) क्या? (धर्म

આમાં શું થયો?) એ આત્માની નિર્મળ પર્યાય અપની શુદ્ધ, શુદ્ધસે હોતી હૈ. આ ઉસકા નામ ધર્મ રાગસે હોતા નહીં, ધર્મ રાગસે હોતા નહીં, ભગવાનસે હોતા નહીં, ભગવાનકા દર્શનસે હોતા નહીં, જાત્રાસે ધર્મ હોતા નહીં, વો ધર્મ એમ કહેતે હૈ. સમજમેં આયા ?

અપની નિર્મળ ધર્મદશા દ્રવ્ય કે આશ્રયસે હોતી હૈ. એ પહેલે નહીં હુઈ થી તો હોતી હૈ એસે કહેનેમેં આતા હૈ. પણ હૈ ધર્મકી પર્યાય નિર્વિકલ્પ વીતરાગ ઉસકા કોઈ આશ્રય ફાશ્રય નહીં. સમજમેં આયા ? આ આ ધર્મમાં ક્યા બાત ચલતી હૈ ક્યા હૈ ? ઈ જ કહું બાબુભાઈ ને. આમાં ધર્મ શું આવ્યો આ ? અમારા જુના ડોસા આવ્યા છે હારે એને શી રીતે સમજાય આ ? સમજાણું કાંઈ ? નો પકડાય જાતી ઉંમરે. આમાં પણ ધર્મ શું આવ્યો ? તમે કહો કે આમ ધર્મ થાય ને વ્યવહાર આ થાય ને ફલાણું આ ને, પણ હવે ધર્મ ? ધર્મ વો કે આત્મામેં નિમિત્તકા લક્ષ છોડકર, રાગકા લક્ષ છોડકર, એકીલા દ્રવ્ય શુદ્ધ એકરૂપ વો આયેગા નીચે, નીચે આયેગા, જુઓ શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ સાચા મોક્ષમાર્ગ હૈ.

બીજો પેરેઆફ આવશે. એક શુદ્ધ દ્રવ્ય, એક વસ્તુ આ પરકા લક્ષ છોડકર પરદ્રવ્ય, પરગુણ, પરપર્યાય, પરવિકાર સબકા લક્ષ છોડકર ઓ કારણ ફારણ નહીં એ વ્યવહાર હૈ. એ વ્યવહાર કારણ ફારણ હૈ નહીં. ઉસકા લક્ષ છોડકર, દ્રવ્ય એકરૂપ અભેદ, અભેદ દ્રવ્ય વસ્તુ. ઉસકી ઉપર દષ્ટિ દેનેસે નિર્મળ પર્યાયમેં નિર્વિકારી દશા ઉત્પન્ન હો. આ ઉસકા નામ ધર્મ ને મોક્ષમાર્ગ હૈ. શેઠી ! (શ્રોતા : પર્યાય સ્વતંત્ર રહી) હેં ? બધી સ્વતંત્ર હૈ ઓ તો પહેલે ઉત્પન્ન નહીં હુઆ થા વો અપેક્ષાસે કહા, પણ ઉત્પન્ન હૈ, અપનેસે હૈ. (શ્રોતા : વો આશ્રય કારણ નહીં હોતા હૈ ? દ્રવ્યકા આશ્રય ?) ઈ આશ્રય કારણ વહેવાર હુઆ. એક કોર ત્રણ અંશ હૈ ન સત્, ત્રણ અંશ સત્, એક સત્કા દૂસરા સત્ કારણ વો વ્યવહાર હો ગયા. સત્ અહેતુક હૈ. પર્યાય ભી સત્ અહેતુક હૈ, ઊસકો રાગ ભી કારણ નહિ. ધર્મકી શ્રદ્ધા જ્ઞાન - ચારિત્રમેં રાગ ભી કારણ નહીં, દ્રવ્ય ભી કારણ નહીં, સત્ અહેતુક હૈ. આહાહા ! પણ હૈ ઉસકા હેતુ કહેના ક્યા ? તો તો દ્રવ્ય સત્ હૈ ઉસકો ભી હેતુ કોઈ કહેના. કોઈ ઈશ્વર કર્તા હૈ, કોઈ ફલાણા કર્તા હૈ, સ્વયંસિદ્ધ, અકૃત્રિમ વસ્તુ, પર્યાયભી કોઈકી કરેલી નહીં. વ્યયભી કોઈકા કરેલા નહીં, દ્રવ્યભી કોઈકા બના હુઆ નહીં. સમજમેં આયા ?

ગડબડ થઈ છે ને બહુ એટલે જરી પકડવામાં કઠણ પડે. તો વળી ઠીક છે આ બાબુભાઈએ પ્રશ્ન કર્યો ઈ. કહો સમજમેં આયા ? “એસે ઈનિ દોઉનિકા સ્વરૂપતો વિરુદ્ધતા લિયે હૈ. બહુરિ....” વળી “તૂ એસે માને હૈ....” હવે આવ્યું. વ્યવહાર ને નિશ્ચયકા ભાન બિના આભાસકો તું અવલંબે તેરા નિશ્ચયકી ખબર નહીં અને વ્યવહારકી ખબર નહીં.

“વળી એસે માને હૈ તૂ, કે મૈં સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્માકા અનુભવન....” સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્માકા જુઓ ન્યાય. વો કહેતે હૈ કે હમારે તો સિદ્ધ સમાન પર્યાય, એસા જો શુદ્ધ આત્મા પર્યાયસે હોં, “સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્માકા અનુભવન સો નિશ્ચય....” તો એસા નિશ્ચય હૈ નહીં. તેરે નિશ્ચયકી ખબર નહીં. સિદ્ધ સમાન પર્યાય કહાં હૈ તેરે? અને સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ, વો નિશ્ચય કહાંસે લાયા? સમજમેં આયા? “સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્માકા અનુભવન સો નિશ્ચય વો તુમ માનતે હૈ એસા હૈ નહીં. ઓર વ્રત શીલ સંયમ આદિ પ્રવૃત્તિ સો વ્યવહાર....” ઓર વ્રત પાલના, શીયળ, સંયમ, ઈન્દ્રિયદમન રાગાદિ હોના એ પ્રવૃત્તિ સો વ્યવહાર, પ્રવૃત્તિ સો વ્યવહાર. આંહી વજન આંહી છે.

“સંયમાદિ રૂપ પ્રવૃત્તિ સો વ્યવહાર. તો સો એસા તેરે માનના ઠીક નહીં, સો એસે તેરે માનના ઠીક નાહીં....” દોહીમેં તેરા ઠીક નહીં. નિશ્ચયમેં ભી ઠીક નહીં ને વ્યવહારમેં ભી ઠીક નહીં. નિશ્ચયમેં સિદ્ધ સમાન તુમ આત્માને માન્યા વો ઠીક નહીં, વ્યવહારમેં પ્રવૃત્તિકો વ્યવહાર માનના વો ભી ઠીક નહીં. સમજમેં આયા? શેઠ! ખબરેય નથી કયા નિશ્ચય ને કયા વ્યવહાર? એ તો એસે ઓઘે ઓઘે ચલો ભૈયા આપણે મા-બાપ જાતે મંદિર આપણે જાના, દર્શન કરના, ટીલાં ટપકાં કરના ઓર દો ચાર વખત મળે તો વ્રત પાલકે બૈઠના થોડા, અપવાસ કર ડાલના, અપવાસ કર ડાલના. એક દ્રવ્યકા ભાવકા નામ નિશ્ચય, અને બીજા દ્રવ્યકા ભાવકા નામ વ્યવહાર, એસા હૈ નાહીં. “કોઈ દ્રવ્યકા ભાવ ઉસકા નામ નિશ્ચય અને કોઈ દ્રવ્યકા ભાવ....” (દૂસરા દ્રવ્યકા) “ઉસકા નામ વ્યવહાર એસે હૈ નાહીં....” કિસીને કહા તુજે “એસા તો હૈ નાહીં એક હી દ્રવ્યકે ભાવકોં....” એકહી પદાર્થકી પર્યાયકો, એકહી દ્રવ્યકી દશાકો, એકહી દ્રવ્યકા ગુણકો, પર્યાય અવસ્થાકો “તિસ સ્વરૂપ હી કથન કરના, જાનના વો નિશ્ચય હૈ....”

“એક હી દ્રવ્યકે....” દાખલો આપણે હોં, “એક હી દ્રવ્યકે ભાવકોં....” (પર્યાયકો) તિસી સ્વરૂપ હી કથન કરના, જાનના વો તો નિશ્ચયનય હૈ. ઉપચારકરિ તિસ દ્રવ્યકે ભાવકોં અન્ય દ્રવ્યકે ભાવ સ્વરૂપ નિરૂપણ કરના. ભાવ તો વો હી હૈ પણ અન્યકા કથન કરના કે ઓ અન્યસે હુઆ. સમજમેં આયા? જૈસે વિકાર, વિકારી પર્યાય અપનેમેં હૈ વો નિશ્ચય હૈ. ઓર કર્મકા નિમિત્તસે વો ભાવ હુઆ “કહેના વો વ્યવહાર હૈ....” સમજમેં આયા? એક ભાવકી દો અપેક્ષા. ઓ અપના ભાવ હૈ ઓ નિશ્ચય ઓર નિમિત્તકા ભાવ કર્મકા ઉદયકા ભાવ હૈ, વો વ્યવહાર હૈ. સમજમેં આયા? (શ્રોતા : એક જ દ્રવ્યમાં બે વાત) એક દ્રવ્યના ભાવની બે અપેક્ષા, એની ને એની. એસા ને એસા ઉસકા કહેના વો નિશ્ચય,

દૂસરાકા કહેના વો વ્યવહાર. સમજમેં આયા? “ઉપચારકરિ તિસ દ્રવ્યકે ભાવકૌં, અન્ય દ્રવ્યકે ભાવ સ્વરૂપ નિરૂપણ કરના સો વ્યવહાર હૈ....” દષ્ટાંત દેખો, દષ્ટાંત આપશે.

“જૈસે માટીકે ઘડે કૌં માટીકા ઘડા....” માટીકી ઘટરૂપ પર્યાય, માટીકી ઘટરૂપ ભાવ, ભાવ ભાવકા દષ્ટાંત હૈ ને? “માટીકા ઘડા એ માટીકી પર્યાય, ઘડા નિરૂપણ સો નિશ્ચય અને ઘૃત સંયોગકા ઉપચારકરિ....” એ ઘી ના સબંધમાં ઉપચારકરિ, આ “ઘીનો ઘડો કહેવો એ વ્યવહાર હૈ....” ઘડાને ને ઘડાને ઘીનો કહેવો, ઘડાને ને ઘડાને માટીનો કહેવો, ઘડાને ને ઘડાને માટીકા કહેના વો યથાર્થ. વો હી ઘડાકા ઘી કા સબંધસે ઘી કા કહેના ઉપચાર. સમજમેં આયા? ભાવ તો એક હૈ, દો પ્રકારકી કથની હૈ. ભાવ તો એક યથાર્થ હૈ. માટીકા ઘડા વો યથાર્થ હૈ પણ સંયોગસે અન્યથા કહેનેમેં આયા હૈ કી ઘી કા ઘડા. ઘી કા ઘડા હોતા હૈ કહીં? તેલકી કટોરી હોતી હૈ, બરણી તેલકી બરણી, ઘી કી બરણી લોટકા સમજે? ક્યા કહેતે હૈ?(ડબ્બા) ડબ્બા. હાં, આટાકા ડબ્બા, કુછ ભી નહીં ચલ સકતે હૈ.

અનાદિસે માન રખા હૈ કે મેરે પર દ્રવ્ય બિના કામ હોતા નહીં એસા માન રખા હૈ. અપના અપના કાર્ય પર દ્રવ્યકે અભાવસે ત્રિકાળ હો રહા હૈ. ક્યા ક્રિયા? ફિર. વો પ્રશ્ન હુઆ થા અમારે એક બોટાદમેં. એક વૃદ્ધ માણસ હૈ ને! મહારાજ, તમે આ લક્ષ્મી નહીં આ બસ, પણ લક્ષ્મી વિના કાંઈ ચલતે હૈ? અમારે આખો દિ’ સવારમાં એક રૂપિયાનું શાક લેના જાના, એસા લેના જાના, કોથળી જોઈએ, આ જોઈએ, આ જોઈએ, સુનતો સહી. ભગવાન આત્મા અપના દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવસે રહેતે ચલતે હૈ, પરદ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવસે કભી ચલાયા નહીં. પરદ્રવ્યકા, ક્ષેત્ર, કાળ,ભાવસે હી ચલતે હૈ અને કહેતે હૈ કે હમારે પર દ્રવ્ય બિના ચલતે (નહીં) એ માન્યતામેં ફેર હૈ. ફરીને હેં? મહેન્દ્રભાઈ, શરીર પ્રસન્નભાઈ બિના ચલાતે હૈ તુમ્હારા આત્મા. (શ્રોતા : ...) હજી તો વહાલા દીકરા છો ને! સમજમેં આયા?

પ્રત્યેક પદાર્થ અપના દ્રવ્ય-વસ્તુ, ક્ષેત્ર-અવગાહન, કાર્ય-દશા અને ભાવ-શક્તિ ઉસસે અનાદિસે ચલ રહા હૈ. પરકા અભાવસે ચલા રહા હૈ. પર બિના હી ચલા રહા હૈ બરાબર હૈ? પંડિતજી પર કે બિના. (શ્રોતા : ઘી કા લોટા) તો ઈ તો બોલને મેં આયા. ઉસસે કંઈ ઘી કા લોટા હો જાતે નહીં, લોટા તો લોટા હી હૈ. હા, વો તો કથન કરનેકો જ્ઞાન કરનેકી બાત હૈ, પણ લોટા ઓર ઘી કા ઘડા, બોલા કે ઘી કા લોટા ઉસસે લોટા ઘી કા હો ગયા અને તો કામ હુઆ એસા હૈ? ઓ તો જ્ઞાનમેં ખ્યાલ આયા. પ્રત્યેક પદાર્થ અપની દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, ભાવ તો ત્રિકાળ હૈ. ક્ષેત્રકી એક વર્તમાન અવસ્થા ભિન્ન ભિન્ન હૈ વો દૂસરી બાત. બાકી વર્તમાન જો પર્યાય ચલતી હૈ, વો પરકી પર્યાયકા અભાવસે હી ચલતી હૈ. વો પરદ્રવ્ય

બિના હી સ્વદ્રવ્યકા કામ હોતા હૈ. ત્રિકાળ હોતા હૈ ને માનતે હૈ કે મેરે પરદ્રવ્યસે કામ લેના પડતા હૈ. લક્ષ્મીચંદજી! બરાબર હૈ?

પ્રત્યેક દ્રવ્ય, અનંત દ્રવ્યકા અભાવસે અપના કામ ચલાતે હૈ. પ્રત્યેક પદાર્થ અનંત દ્રવ્યકા કાર્ય કે બિના અનંત દ્રવ્યકા કાર્ય ક્યા? ઉસકી પર્યાય, અનંત દ્રવ્યકા કાર્ય ઉસકી પર્યાય. યે કાર્યકી પર્યાય બિના પ્રત્યેક અનંત પદાર્થ અપના કાર્યસે કામ લેતે હૈ. પરસે કોઈ કામ લિયા ત્રણકાળમેં બન્યા નહીં. ભારે વાત ભાઈ! ઈ પ્રશ્ન થ્યો'તો બોટાદમાં, હરજીવનભાઈએ પ્રશ્ન કર્યો'તો, નાગરભાઈના ભાઈએ, મહારાજ, આ તમે લક્ષ્મી, લક્ષ્મીવાળાને માથે ધોકા મારો છો, આ લક્ષ્મી નહીં ને ધૂળ છે એમ કહો છો ચાલે નહીં હોં એના વિના કહે. હા, સવારના એક રૂપિયો જોઈએ. પહેલા તો બે ચાર પૈસા જોતા શાકના. હવે તો એક રૂપિયો હોય તો માંડ પૂરું થાય. દસ જણ, માણસ હોય દસ-બાર. એ કોથળી જોઈએ, રૂપિયો જોઈએ. માણસ એક સારો વૃદ્ધ થઈ ગયો હોય તો સાથે એક માણસ એક જોઈએ. શાક લેવા જાય તો આમાં હાલે ક્યાં અમારે? ચલે કેસે? ઉસકો કહા કે પ્રભુ, પ્રત્યેક પદાર્થ પરકા અભાવસે હી ચલાયા હૈ. પરકા અભાવસે ન ચલાવે તો દો દ્રવ્ય એક હો જાતા. સમજમેં આયા?

ક્યા કહેતે હૈ દેખો. કે તુમ જૈસે માટી છે ને માટી! “ઘૃતકા સંયોગસે ઉપચારકરિ વાકોં હી ઘૃતકા ઘડા કહીયે સો વ્યવહાર હૈ ઐસેં હી અન્યત્ર જાનના. ઐસેં અન્યત્ર જાનના. તાતેં તૂ કિસીકો નિશ્ચય માને, અને કિસીકો પરકો વ્યવહાર માને....” પરકા ભાવ તો ઉસકા નિશ્ચય હૈ. સ્વકા ભાવ અપના નિશ્ચય હૈ. પરકા ભાવકો વ્યવહાર ને અપના ભાવકો નિશ્ચય ઐસા હૈ નહીં. કિતના સ્પષ્ટ લિયા હૈ દેખો. “બહુરિ યે તેરે ભ્રમ હૈ વળી તેરે માનને વિષેભી નિશ્ચય વ્યવહાર કે પરસ્પર વિરોધ આયા....” દેખો અમે જે નિશ્ચય વ્યવહારકા વિરોધ બતલાયા થા, ઉસસે તેરા વિરોધ દૂસરી જાતકા આયા. સમજમેં આયા? “તેરે માનને વિષે નિશ્ચય વ્યવહારકે પરસ્પર હોં....” પરસ્પર. વ્યવહારસે નિશ્ચય તેરી માન્યતા ક્યા?

“જો તૂ આપકોં સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ માને, જો તૂ આપકો સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ માને....” આંહી વજન આંહી છે હોં સિદ્ધ ઉપર. “તો વ્રતાદિક કાહો કોં કરે હૈ, તો વ્રતાદિક કાહે કો કરે હૈ?....” સિદ્ધને વળી વ્રત કેસા? તેરી પર્યાય સિદ્ધ સમાન હૈ તો વ્રત કેસા? તપ કેસા? મોક્ષ મારગ કેસા? (શ્રોતા : ...) હેં? ‘સિદ્ધ સમાન સદા પદ મેરો’ આતે હૈ ને ઓ બનારસીદાસમેં. પણ વો તો દ્રવ્યકી અપેક્ષાએ સિદ્ધ સમાન, ત્યાં પર્યાયકી અપેક્ષાસે સિદ્ધ સમાન હૈ? સમજમેં આયા? “તું સિદ્ધ સમાન માન શુદ્ધ માને હૈ તો વ્રતાદિક કાહેકો

કરે હૈ, તો વ્રતાદિક કાહેકૌ કરૈ હૈ. જો વ્રતાદિક સાધનકરિ સિદ્ધ ભયા ચાહે હૈ....” એટલે મોક્ષમાર્ગકા સાધન કરકે સિદ્ધ હોના ચાહે. સમજમેં આયા ? “તો વર્તમાન વિષે શુદ્ધ આત્માકા અનુભવન મિથ્યા ભયા....” સિદ્ધ સમાન, સિદ્ધ સમાન શુદ્ધકા અનુભવ મિથ્યા, સિદ્ધ સમાન હોં! સમજમેં આયા ?

ક્યા ક્રિયા(કહા) “તો વર્તમાન વિષે સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્માકા અનુભવન મિથ્યા ભયા....” બરાબર હૈ? સમજમેં આતે હૈં? પાછળ શુદ્ધ આત્માનો અનુભવ કહેશે. આ સિદ્ધ સમાન શુદ્ધનો અનુભવ તારો મિથ્યાત્વ છે એમ કહ્યું. કેમ કે સિદ્ધ તો પર્યાય હૈ. પર્યાય કાર્ય પુરણ હો ગયા? અને સાધન કરતે મોક્ષમારગકા? સાધન કહાં રહા? તેરે નિશ્ચય વ્યવહારકી કંઈ ખબર નહીં. “એસે દોઉ નયનિકે પરસ્પર વિરોધ હૈ....” દો નયકે પરસ્પર (વિરોધ હૈ). તું સિદ્ધ સમાન માન અને સાધન કર. વિરોધ હો ગયા તેરે નયકા. સાધન કરના વ્યવહાર ને સિદ્ધ પર્યાય મેરી હૈ ઉસકા નામ નિશ્ચય વો રહા હી નહીં. દો નય મેં તો વિરોધ હૈ. “તાતૈં દોઉ નયનિકા ઉપાદેયપના બને નાહીં....” દેખો, દોઈ નયકા અંગીકાર કરના નહીં. એક નિશ્ચયનયકા અંગીકાર કરના બને, વ્યવહારકા અંગીકાર કરના બને નહીં.

હવે ઈ શાસ્ત્રનો ભણેલો છે, વાંચેલું છે ને એણે, એટલે સામે દલિલ આપે છે. પણ તમે એસે કહેતે હો મહારાજ પણ “સમયસાર આદિ....” પ્રવચનસાર, અરે! પરમાત્મપ્રકાશ, “વિષે શુદ્ધ આત્માકા અનુભવકોં નિશ્ચય કહા હૈ....” શુદ્ધ આત્માકા અનુભવકો ત્યાં સચ્યા કહા હૈ. સચ્યા કહા હૈ, નિશ્ચય કહા હૈ, યથાર્થ કહા હૈ. સમજમેં આયા? “અને વ્રત, તપ, સંયમ આદિકો વ્યવહાર કહ્યા હૈ....” સમયસારમેં વ્રત, તપ, સંયમકો તો વ્યવહાર કહા હૈ. “તૈસે હી હમ માને હૈ....” સમયસારમેં ક્યા કહા હૈ એસે હમ માને હૈ. તો હમારી ક્યા ભૂલ હૈ ઉસમેં? તમે કહો કે અમારી ભૂલ અને તમે કહો એ સાચા, પણ સમયસારમેં લિખા હૈ, હમ માનતે હૈ, એસે હી માનતે હૈ. શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ વો નિશ્ચય ઔર વ્રત, તપકો વ્યવહાર એસા સમયસારમેં લિખા હૈ. એસા લિખા નહીં, તેરે ખબર નહીં. “તાકા સમાધાન....” કેસે હમ માને? જુઓને બધા દલિલ તો એમ જ કરેને! હમારા શાસ્ત્રમાં હૈ, જો આ શાસ્ત્રમાં હૈ, આ શાસ્ત્રમેં હૈ. સુન તો સહી.

“શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ સાચા મોક્ષ મારગ હૈ....” શુદ્ધ આત્મા, શુદ્ધ સિદ્ધ સમાન પર્યાય નહીં. વો કહેતે હૈ કે સિદ્ધ સમાન અનુભવ વો નિશ્ચય આ એમ નહીં. શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ વો નિશ્ચય. (શ્રોતા : બહોત ફરક) હૈં? બહોત ફરક હો ગયા.

સમજમેં આયા? વો કહેતે હૈ કે સિદ્ધ સમાન ઉસકો હમ નિશ્ચય કહેતે હૈ. શુદ્ધઆત્માકા અનુભવ કહ્યાને. ત્રીજી લીટી આંહી તો, સિદ્ધ સમાન શુદ્ધ આત્મા... કે નહીં. સિદ્ધ સમાન નહીં, સિદ્ધ સમાન કાઢી નાંખ, વો તો પર્યાય હો ગઈ. દ્રવ્ય શુદ્ધ, દ્રવ્ય શુદ્ધ વસ્તુ, શુદ્ધ નામ પરસે પૃથક ઐસા શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ, પર્યાયમેં નિર્મળતાકા અનુભવ વો સચ્ચા મોક્ષમાર્ગ હૈ. સમજમેં આયા? (શ્રોતા : એકવાર ફરીને) ફરીને? ઓલા આંહી હજી આયેગા. ઓ શુદ્ધ આત્મા આયેગાને!

શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ, શુદ્ધકા અર્થ દ્રવ્ય, પર દ્રવ્યસે લક્ષ હટાકર, અપના દ્રવ્ય ઉપર દૃષ્ટિ દેના વો દ્રવ્ય શુદ્ધ હૈ. આ ઉસકા અનુભવ, નિર્મળ પર્યાયકા હોના, શુદ્ધકા હોના ઓ મોક્ષમાર્ગ હૈ. સમજમેં આયા? શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ વો કહેતે હૈ કે શુદ્ધ સિદ્ધ સમાન અનુભવ, સિદ્ધ સમાન અનુભવ તો મોક્ષમાર્ગ રહા કહાં? તો સાધન કરનેકા રહા કહાં? તુમ તો સિદ્ધ સમાન પર્યાયમેં માન લિયા હૈ, વો તેરા નિશ્ચય સચ્ચા નહીં. શુદ્ધ આત્માકા અનુભવ વો પરકા, પર દ્રવ્ય, ગુણ, પર્યાય, વિકાર પરકા હોં, ઉસસે લક્ષ હટાકર, અપના દ્રવ્યમેં લક્ષ, ક્યોં કે દ્રવ્ય શુદ્ધ હૈ પરસે ભિન્ન, ઉસકા અનુભવ, વો નિર્મળ પર્યાય હુઈ.

નિર્વિકલ્પ વીતરાગી શ્રદ્ધા, વીતરાગી જ્ઞાન, વીતરાગી ચારિત્ર, એ સાચા મોક્ષમાર્ગ હૈ. આ સાચો ધર્મ હૈ, બાબુભાઈ! આ સાચો ધર્મ છે. સમજાય છે કાંઈ? પણ સિદ્ધ સમાન અનુભવ, સિદ્ધ સમાન અનુભવ, ક્યા સિદ્ધ સમાન? સિદ્ધ ક્યા હૈ તેરે. વળી સિદ્ધ સમાન અનુભવ ઈ મોક્ષમાર્ગ કહે તો નિશ્ચય વળી નિશ્ચય માર્ગ હૈ એ કહાંસે આયા? “તાતૈં યાકૌ નિશ્ચય કહા....” તાતૈં યાકૌ એટલે? વો શુદ્ધ આત્મા ઉપર દૃષ્ટિ હૈ અભેદ ઉપર, દ્રવ્ય ઉપર, ઉસકા અનુભવ હુઆ, સચ્ચા નિર્મળ પર્યાય “તાતૈં વાકૌ નિશ્ચય કહ્યા હૈ....”

હવે યે અર્થ કરતે હૈ કે “યહાં સ્વભાવ તૈં અભિન્ન, પર ભાવતૈં ભિન્ન ઐસા શુદ્ધ શબ્દકા અર્થ જ્ઞાનના....” ક્યા કહેતે હૈ? ઓ શુદ્ધ આત્મા, શુદ્ધ આત્મા ઐસા કહાને પહેલે! શુદ્ધ આત્મા. તો કહે શુદ્ધ કિસકો કહેતે હૈ તુમ? કે અપના સ્વભાવસે અભિન્ન અપના સ્વભાવસે એકરૂપ દ્રવ્ય. અપના “સ્વભાવસે અભિન્ન....” એકરૂપ દ્રવ્ય અને “પરભાવતૈં ભિન્ન....” અને પરદ્રવ્ય, પર ગુણ, પર પર્યાય, પર, પરકા ભાવસે ભિન્ન, પર દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ સે ભિન્ન, અપના દ્રવ્યકા સ્વભાવસે અભિન્ન, અપના સ્વભાવ વો પછી ગુણ પર્યાય પણ નહીં. અપના સ્વભાવ એકરૂપ અભિન્ન સ્વભાવસે અભિન્ન ઐસા એકરૂપ દ્રવ્ય. અને પરભાવસે ભિન્ન, કર્મકા ઉદય, આદિ શરીરકા ક્રિયા આદિ ઉદય, વો પરભાવ હૈ. સબ પરભાવ. સમજમેં આયા? (શ્રોતા : ...) એકરૂપ સબકા એકરૂપ હૈ, ઓ સબકા આત્માકા

स्वभाव, गुण, पर्याय सब उसके साथ द्रव्य अभिन्न है. द्रव्य उसके साथ अभिन्न है. अपना गुण और पर्यायके साथ द्रव्य अभिन्न है, ऐसा शुद्ध द्रव्य जो अभिन्न है... समझमें आया? (श्रोता : ...) ये अशुद्ध इशुद्धकी यहाँ बात ही नहीं. द्रव्य पर दृष्टि है तो द्रव्य परसे भिन्न है ऐसा शुद्ध अपना स्वभावसे अभिन्न है. अपना भावसे अभिन्न पछी कोई गुण ने पर्याय कंठ रखा नहीं. अपना स्वभावसे अभिन्न अेकत्रुप द्रव्य. समझमें आया?

जुओ, आ भोक्षमार्ग प्रकाश शास्त्रका उकेल करते है. उसमें भी जरी कठण पडते हैं. सीधा समयसार समझनेमें... समझमें आया? (श्रोता : सीधी बात कठीन पड रही है यहाँ तो सीधी बात कठीन पड रही है) सीधा, सीधी बात. समयसार. कहेते है के "यहाँ स्वभावतैं अभिन्न...." स्वभाव शब्दे अपना सब भाव, सबभावसे अभिन्न, अेकत्रुप, और गुण पर्यायसे अभिन्न सब, उसमें कोई भेद नहीं के आ पर्यायने आ गुण अेम. "स्वभावसे अभिन्न पर भावसे भिन्न...." पर द्रव्य, क्षेत्र, काण, भाव है पर. पर भावसे ये विकारसे भिन्न ऐसा अहीं नहीं लेना है. यहाँ पर भावमें विकार नहीं लेना है. पर भावमें पर द्रव्य, क्षेत्र, काण, भाव ये लेना है. समझमें आया?ओ तो ज्यां स्वद्रव्य जो स्वभावसे अभिन्न है, ऐसी दृष्टि हुँ, त्यां रागका अभाव डोकर शुद्धकी परिणति छोती है. त्तारे शुद्ध द्रव्य, पर द्रव्यसे जुँदा हुआ. समझमें आया? क्या कहेते है समझमें आता है ज्ञानयंदृष्ट?

इँर, इँर अेकवार, वन्समोर क्हा था आणे वणी. शेठी! नहीं? क्हा था के नहीं? वन्समोरनो अर्थ तो इँर अेमने? (श्रोता : हां उँ दूसरी वपत) दूसरी वपत. तो कहेते है के त्तैया, तुम सिद्ध समान पर्यायका अनुभव निश्चय कहे ते तेरी त्तूल है. व्रत संयमकी प्रवृत्तिको तुं व्यवहार कहे ते तेरी दोँमें त्तूल है. तेरे निश्चय व्यवहारका त्तान नहीं. निश्चय उसको कहेते है के अपना जो द्रव्य, अपना स्वभावसे स्वभाववान अभिन्न, स्वभावसे स्वभाववान अभिन्न उसकी दृष्टि देनेसे पर्यायमें निर्मणताका अनुभव छोता है, वो भोक्षमार्ग कहेनेमें आता है. समझमें आया?

"परभावतैं भिन्न...." पर द्रव्य-क्षेत्र-काण-भाव-कर्मका उदय, कर्मकी पर्याय, कर्मका गुण, शरीरकी पर्याय, शरीरका गुण, शरीरका द्रव्य, अे सब द्रव्य, गुण, पर्याय द्रव्य भाव पर, परका द्रव्यभाव और उससे भिन्न. परभाव शब्दे परका द्रव्यने भाव और उसका भाव जो गुणने पर्याय अे सब परद्रव्य द्रव्य, गुण, भावसे भिन्न आत्मा. (श्रोता : ...) हैं? नास्तिसे है ने हैं? नास्ति छे ने आंही तो, आंही तो अेम के सिद्ध पर्याय

समान नहीं लेना. पर द्रव्यसे भिन्न अपना स्वभाव द्रव्य, अपना स्वभाव द्रव्यसे अभिन्न, ऐसा शुद्धका अर्थ है. પણ शुद्धका अर्थ सिद्ध समान पर्याय लगादे ऐसा शुद्धका अर्थ है ही नहीं. अनर्थ करते है, केटलाक है ने! निश्चय माननेवाला सिद्ध समान हो गया हम सिद्ध समान, कहांसे सिद्ध समान हो गया, अे तो मिथ्याभासी हुआ. आम निश्चय बस. हम तो सिद्ध समान, सिद्ध समान. हवे सुनतो सही मरी जठश त्यां. सिद्ध समान कहांसे लाया? पर्यायमें सिद्ध समान हो तो बाकी क्या रखा तेरे? विचारना ध्यान करना बाकी रखा क्या? तेरे निश्चयकाभी भान नहीं, व्यवहारकाभी भान नहीं. समझमें आया?

आ शुद्ध आत्मा अेम क्वो छे डों! शुद्ध आत्मा अेनो अनुभव अेम. शुद्ध अेटले पोताना भावथी अभिन्न अेवो जे शुद्ध आत्मा, अेनो जे अनुभव निर्मण पर्याय थछ. हें? (श्रोता : सामान्य ज्ञान कराववा कीधुं हशे) छ अत्यारे आंही काम नथी. आंही तो अंदर शुद्ध द्रव्य अभिन्न, अभिन्नका उपर दृष्टि पडी तो उसकी पर्यायमें अनुभव निर्मण हुआ, बस छतनी बात. समझमें आया? वो अनुभव तो पर्यायका होता है, द्रव्यका गुणका अनुभव नहीं होता. वो तो पंदरमी गाथामें कहेते है. जैन शासन सामान्यका अनुभव. आर्विभावका अर्थ क्या? ओ पर्याय जो प्रगट निर्मण छुछ, उसको सामान्य त्यां कहा है. कहां? वो पंदरमी गाथा जैन शासनमें. अहींया सामान्य नाम शुद्ध द्रव्य अपना स्वभावसे अभिन्न, अपना स्वभावसे अभिन्न, ऐसा जो द्रव्य, उसका अंतर लक्ष करके, जो पर्यायमें अनुभव होता है, शुद्ध आत्मा तो द्रव्य हुआ. अभिन्न स्वभावसे अभिन्न द्रव्य हुआ. उसका अनुभव पर्याय छुछ.

(श्रोता : अनुभव पर्याय छुछ) अनुभव पर्याय छुछ. अनुभव तो पर्यायमें है न? (श्रोता : स्वभावसे अभिन्न अेटले शुं?) कीधुंने! आ बधा गुण ने पर्याय कोछ भेद ज नहीं उसमें. परसे भिन्न. पर द्रव्य-क्षेत्र-काण-भाव, अपना स्वभावसे अभिन्न. अपना गुण ने पर्याय सब अेकरूप द्रव्यमें है. उसमें भेद नहीं पाउना. के आ पर्याय है ने, आ विकार है ने, आ गुण है ऐसा कांछ नहीं. अपना जितना स्वभावसे अभिन्न द्रव्य है तो अभिन्न द्रव्यमें अेकरूपकी दृष्टि पउते, पर्यायमें निर्मणताका अनुभव होना उसका नाम मोक्षमार्ग है. (श्रोता : ...) अे पछी रही नहीं. ओ स्वभावसे अभिन्न, પણ द्रव्य उपर दृष्टि गछने पूरण भेद कहां रखा? और वो गछ तो अनुभव पर्यायका निर्मणका हुआ. राग अेक कोर रही गया. समझमें आया? राजमलज्ज! समझमें आते है? कछो आते है दूसरेको?

आ तीन पंडित हमारे बैठे हैं ने आ योथा पंडित हमारे आंड़ी है. बाबुभाई, ई गुजरातना पंडित छे. समजमें आया? आ तो आ मुंभईना पंडित छे. ल्यो, आ वात बहु सरस लीधी छे डॉ. शुं? के भाई! तुं अपनी पर्यायको सिद्ध समान मानकर प्रवृत्ति तो करते है. व्रतकी साधनकी अथवा साधनकी, तो साधन मानना, ने साध्य पूरण दशा पर्यायमें मानना, ओ तेरा निश्चय-व्यवहार बेय झोक है. तुं निश्चय व्यवहारको जानते नहीं. ऐसा भगवाने कहा नहीं निश्चयको. यहां तो शुद्ध आत्माका, आत्मा, शुद्ध आत्मा बस ईतना. हवे शुद्ध आत्मा ओनो अर्थ क्या? के शुद्ध अटले स्वभावसे अभिन्न, आ परभावसे भिन्न. ऐसा शुद्धात्मा बस... समजमें आया? ऐसा शुद्ध आत्माका अनुभव, वो तरङ्कका जूकाव, द्रव्य उपरका जूकाव पडा, पर्यायमें निर्मणता उत्पन्न होती है वो भोक्षमार्ग है. (श्रोता : ...) हूं? आ तो स्पष्ट बात उसमें कुछ गडबडी है नहीं. समजमें आया?

“स्वभाव तैं अभिन्न....” भाई! आ माग्युं’तुं. हमारा आ डोलीयंदञ्जने हेमराजञ्ज भाई ऐसी दो आ नय है अटपटी है, अटपटी. तो क्या है? गडबडी चलती है भई दौर्धमें. बहोत भर्म भर दिया है ओहोहो! सारा सातमा अध्यायका आ अेक बोल दिया. समजमें आया? मिलान पाछा दो का मिलान करे. पहेले अेकांत. निश्चयात्मास. व्यवहारात्मास. पछी निश्चय साथे व्यवहार. दोही अेकसाथ कैसे आती है वो सरवाणा करे. ऐसा शुद्ध शब्दका अर्थ आ. आ केनो अर्थ थ्यो? के शुद्धनो अर्थ. शुद्ध. निर्मण पर्याय भोक्ष ओनो अर्थ नहीं. जो अनुभव साया अनुभव साया, उसका अर्थ नहीं. आ शुद्ध पहेलानो अर्थ ईतना हुआ. समजमें आया? अे शक्ति, निर्मण अनुभव पर्याय वो बात नहीं.

शुद्ध आत्मा किसको कहेते है? तो कहेते है के “अपने स्वभावतैं अभिन्न अने परभाव तैं भिन्न. ऐसा शुद्ध शब्दका, आ शुद्ध शब्दका अर्थ जानना. संसारीको सिद्ध मानना ऐसा भ्रम रूप अर्थ शुद्ध शब्दका न जानना....” संसारी पर्याय वपते ली संसारी ली में है अने निश्चयसे मैं सिद्ध हूं ऐसा है नहीं. निश्चयसे संसार पर्याय तेरी है. समजमें आया? निश्चयसे संसार पर्याय तेरेमें है, क्या व्यवहारसे है? तारी पर्याय निश्चय अपना स्वद्रव्यकी है अपनेसे है. “संसारीको....” मलिन पर्यायको, “निर्मण पर्याय जानना....” अे पाण पूरण निर्मण, “ऐसा अर्थ शुद्ध शब्दका न जानना....” ऐसा अर्थ शुद्ध शब्दका न लेना. बराबर है? वो अेक बोल कहा. वो निश्चयकी भूल दिभाया है. निश्चयकी भूल दिभाया. उसकी निश्चयकी भूल के, हम सिद्ध समान अनुभव करते है. वो हमारा निश्चय. (श्रोता : ...) हां वो पर्यायका अनुभव उस नयसे कहेते है आ तो द्रव्य तरङ्कका जूकना, उसमें अनुभव पर्यायका होता है वो भोक्षमार्ग है. समजमें आया?

“વ્રત, તપ આદિ મોક્ષમાર્ગ હૈ નાહી....” અરે! વ્રત ને તપ લ્યો આયા બાબુભાઈ! આ તમારા વડિલો ને આ બધું બેસશે કે નહીં? બેહાડવું(બેસાડવું) પડશેને? કહેતે હૈ કે વ્રત, તપ, ભક્તિ, પૂજા આદિ શબ્દ પડા હૈ ને? દાન દયા “એ મોક્ષમાર્ગ હૈ નાહી. નિમિત્ત આદિકી અપેક્ષા ઉપચારતૈં ઈનકો મોક્ષમાર્ગ કહીયે હૈ....” ફક્ત સહચરમેં દેખકર, નિમિત્તરૂપ દેખકર સમજે આદિ પ્રયોજન ભી હૈ ને વો ઈતના? કે ઐસા પરિણામ આયા બિના રહેતે નહીં. “ઐસા અપેક્ષા ઉપચારતૈં ઈનકો મોક્ષમાર્ગ કહીયે હૈ. તાતૈં ઈનકો વ્યવહાર કહ્યા....” એ નિમિત્તની અપેક્ષા ઉપચારસે મોક્ષમાર્ગ કહીયે “તાતૈં ઈનકો વ્યવહાર કહ્યા. ઐસે ભૂતાર્થ અભૂતાર્થ મોક્ષમાર્ગપના કરિ ઈનકો નિશ્ચય વ્યવહાર કહે હૈં....” લ્યો ઐસે ભૂતાર્થ શુદ્ધ દ્રવ્યકા એક દ્રવ્યકા અનુભવ, અભૂતાર્થ વ્રત તપકા ઉપચારકો કથન, “ઐસા મોક્ષમાર્ગપના કરિ....” ભૂતાર્થ મોક્ષમાર્ગ અભૂતાર્થ મોક્ષમાર્ગ. ભૂતાર્થકો નિશ્ચય, અભૂતાર્થકો વ્યવહાર કહે હૈં. “સો ઐસે ઐસે હી માનના લ્યો. સો ઐસેહી માનના....” આધા પીછા નહીં માનના. ફેરફાર નહીં માનના. જરી ઐસા હૈ ઐસા માનના, શુદ્ધ.

(શ્રોતા : ...) વો અહીંયા ઉપચારકા અર્થ વ્યવહાર ઈતના લેના અહીંયા. વો તો વિકાર હૈ ને સબ ભેદ હૈ. અસદ્... સદ્ભૂત વ્યવહારનયે પર્યાય હૈ, ઓ ભી ઉપચાર હૈ અને સબ આંહી ભેદ પડયાને સબ! અસદ્ભૂતકા દો હૈ.ઉપચાર ને અનુપચાર. ખ્યાલમેં આતે હૈ, ને નહીં ખ્યાલમેં આતે સબ ઉસમેં આ ગયા. વ્યવહાર ચારેય આ ગયા ઉસમેં. ચારેય આ ગયા. સમજમેં આયા? પણ અહીંયા તો ખાસ વો રાગકો બતાના હૈ ન. વો વ્રત, તપકો માનતે હૈ ને! તો કહે નહિ, નહિ, યે હૈ નહિ પણ ઉપચારસે નિમિત્તસે કહેનેમેં આયા. “વળી એ દોઉ હી સાંચે મોક્ષમાર્ગ હૈ ઈન દોઉનિકો ઉપાદેય માનના સો તૌ મિથ્યાબુદ્ધિ હૈ....” એ દોહી સાંચે મોક્ષમાર્ગ હૈ? નિશ્ચયે સાચો ને વ્યવહારેય સાચો. એક આયા થા કથન. એકવાર દેખો ભૈયા! મોક્ષમાર્ગ લિખા હૈ ઈસમેં આટલા શબ્દ વ્યવહાર માર્ગ લિખા હૈ. એક આયા થા પુસ્તકમેં (શ્રોતા : ...) પણ માર્ગ ક્યા હૈ? “એ દોયનોકો ઉપાદેય માનના સો તો મિથ્યાબુદ્ધિ હૈ....” હવે એક દૂસરા પ્રશ્ન ઉઠાયેગા ઉસકા ઉત્તર.

વિશેષ કહેશે.....

॥ પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ ॥